

KAMPAŇ PUJČKY VÍTEZSTVÍ ZAHA- JÍ SE V DUBNU

Vydání not, dospívajících v období jednoho až pěti roku.

Washington, D. C., 20. února. — Noty na krátkou lhůtu, dospívající v období od jednoho do pěti let, budou nabízeny v nadcházející kampaň půjčky vítězství, místo not na dlouhou lhůtu, dle předložené dohody, dosažené v výboru domu zastupitelů pro cesty a prostředky, který pověřen byl úkol stanovit podmínky půjčky zákonodárstvím. Sekretář pokladny Glass žádal, aby zplnomocněn byl stanoviti je sám, ale tomuto přání nebylo vyhověno.

Současně sekretář Glass oznámil, že v pláncích pro tuto kampaň bude pokračováno bez ohledu na stanovené podmínky a že tato kampaň nebude zahájena později než 21. dubna. Sekretář žádal kongres o právoemoc k vydání bondů nebo not, jak trživo poměry v té době dovolí, ale členové výboru rozhodli, že nová půjčka spojená bude s vysokou mírou úroku, tak že finanční trh může tím býti dotčen.

Dle předběžné dohody, které bylo dořečeno v zasedání výboru, v kterém také přislušečce sekretáře pokladny Leffingwell byl přítomen, sekretář Glassovi poskytnuta bude srovnání, aby vydal kterýkoliv ze čtyř druhů not, jež předepsány budou zákonodárně. Množství těchto nepfenosných listů bude omezeno nepoehybně na \$7,000,000,000, z nichž pokladna má v úmyslu vydati pouze za \$6,000,000,000.

Jeden druh bude při nízké míře úrokové, nepoehybně 4 procenta, a vyjmut ze všeho federálního zadání; jiný bude při vyšší míře úrokové, nepoehybně 5 procent, a bude podoben všem federálním daním; třetí bude při střední míře úrokové, asi 4 1/2 procenta, a bude vyjmut z normálního daně z příjmů, a čtvrtý bude vyjmut ze zadání do jistého obnosu.

NEBEZPEČÍ VÁLKY V LATINSKÉ AMERICE VÁŽNĚ

Washington, D. C., 21. února. — Ve střední Americe jeví se tak velký neklid, že bude třeba posláti amerických expedičních sborů do těchto zemí k udržování pořádku, nebude-li uklidnění svěřeno novému svazu národů. Costa Rica je na pokraji války s Nicaraguou a dle depeše, kterou v minulých dnech získalo zdejší vyslanectví Nicaragui, Costa Rica shromáždila armádu o 8,000 mužích na pomězi sousedního státu. Nicaragua hrozí se možné invase, neboť nemá žádné armády, zbraní a stře-liva. Je vydána na milost a nemilost svému sousedu, leč by se jí dostalo ochrany Spojených Států.

Dle Bryan-Chamerovery smlouvy z roku 1914, povolující Spojeným Státům průplavní routu a námořní základnu, Nicaragua rozpustila svoji armádu z ohledu úspor-ných a rozhodla se věnovati dva miliony dolarů, získávané od Spojených Států, jakož i všechny přebytečné příjmy, na uplacení svých dluhů. Poněvadž Nicaragua byla přinucena Spojenými Státy, aby se vzdala své národní obrany, bude přirozeně žádati Ameriku o ochranu, něn-li Costa Rica útok.

Nesnáze mezi oběma jmenovanými republikami vyzvaly z toho důvodu, že prezident Wilson odepřel uznati Fedrico Tinoco jako presidenta Costa Rica. Tinoco zorganizoval revoluci k svržení presidenta Gonzalese v roce 1917. Prezident Wilson snažil se zabrániti podobným násilným převratům v jižní Americe, které staly se obvyklým zjevem, tím, že odepřel uznati Tinocoovu vládu, stejně jako její prohlášení války Německu. Toto stanovisko presidenta mělo v důsledku, že Costa Rica nemá zastoupení na mírové konferenci.

Vedle toho nesnáze vyzývající také nyní mezi Mexikem, Guatemalou, Hondurasem a Salvatorem. Guatemala je znepokojena jistými událostmi, v kterých spatřuje spiknutí na straně Mexika, Hondurasu a Salvadoru proti její integritě. Dle zpráv z Guatemaly je v proudu hnutí, dle kterého Honduras a Salvador mají býti spojeny v jednu republiku podle jménem Morazan.

NĚMCI V PREŠPURKU CHVÁLÍ ČECHOŠLOVÁKY

Vojsko toto učinilo přítrž násilnostem maďarských vojsk.

Washington, D. C., 22. února. — Československá Tisková Kancelář sděluje: O obsazení Prešpurku, dnes u Bratislavy, píše odtý svědek: "Bezprostředně před obsazením Bratislavy dostal jsem se do města od hranice a přes most pěšky. Právě dobojovány byly boje s červenými gardisty, tímto postřechem prešpurských obyvatel před československou okupací. Za tmy a za rachoty pušek dostal jsem se dne 31. prosince večer do města. Obyvatelstvo — bez ohledu na národnost — čekalo na Českoslováky jako na osvoboditele.

"Pravidelné vojsko maďarské odtáhlo přes Dunaj a ve městě rádí loupežné roty červených gardistů. Tito gardisté většinou byli příslušníky maďarské vojenské organizace, známé podle jménem "Nepfelkelo". Nepatrná policie prešpurská se před nimi skrýla a tak gardisté měli volné pole. Nad městem vznášel se československý aeroplan. Gardisté po něm střelili, ale bez výsledku. Všeobecný strach zavlád, když přišla noc.

"Ráno, když se město probouze-lo, vidělo už všude po ulicích československé vojsko a zkládněný klid. Obyvatelstvo si oddycho a každý směle odebral se na ulici, aby si prohlédl československé vojáky. Tito vojáci imponovali obyvatelstvu svým klidným chováním a vzorným pořádkem, který ihned zavedli. Gardisty vyhnali a ty, které dopadli při loupeži, podle stanného práva pověšili. Občanstvo odevzdalo zbraň bez odporu. Obsazení města vitally radostné i německé časopisy. Obsazení provedly československé legionářské pluky čís. 33 a čís. 39 z Itálie."

Jaký dojem učinila posádka československá na obyvatelstvo Bratislavy, o tom svědčí dopis, který přinesl vídeňský časopis Sonntag dne 12. ledna. Dopis oplývá chválou československého vojska a československé republiky a praví: "Českoslováci vtáhli do starého korunovačného města Prešpurku a byli přijati od obecnstva nejenom pokojně, ale i s opravdovým uspokojením a pravými sympathiemi. Úplně selháni uherského správného aparátu, hrůzy proletářské diktatury, vandalismu a bezohledná surovost červených gard způsobili, že příchod Českoslova-ků byl počtén jako vykoupení z nevysvitelných muk.

"Kdo přirovnává bezuzdnou hordu maďarských gard k přísně disciplinovaným svazům vojenským československé republiky, musí konstatovat, že česká republika je jediným úrodem bývalé monarchie, kde rozhoduje pracující demokratické občanstvo." Pisatel na konec prohlašuje, že zrak občanstva se obrací stále více do Prahy.

Chystaná stávka proti prohibici

New York, N. Y., 23. února. — Pro stávku dne 1. července na základě hesla: "Žádné pivo — žádná práce," vyslovily se hlasovaním až doposud v New Yorku tři tisíce zaměstnanců, stavitelů lodí, ukladačů, kloboučníků, dlaždičů a spiců, dle oznámení ve schůzi spojených unii. Ernest Boehm, sekretář ústřední organizace, oznámil, že unie tyto mají dobro-volně 166,000 členů. Unie požítovných posilček, která není s to jíti na stávku, odhlasovala, že poskytne morální podporu zápasu proti prohibici.

Matka se synem zadusili se plynem

Grand Island, Neb., 22. února. — Šedesát čtyři roky stará paní Dorothy Stobbeová nalezena byla v bezvědomí a její syn, Frank Stobbe, který nedávno vrátil se z vojny, byl narven, když sousedé vnikli předevčírem ráno do jejich obydlí, aby se přesvědčili, co jest příčinou, že žádný z obydlí po celý den nevyšel. Oba označení byli plynem. Starší paní se již k vědomí neprobírala a zemřela v nemocnici. Plyn unikal z plynových kamenů.

BERGER ODSOUZEN NA DVACET LET DO VĚZENÍ

Nejvyšší tresty usouzeny byly sudim Landisem socialistům.

Chicago, Ill., 21. února. — Nejvyšší trest, vězení na dvacet let, přisouzen byl federální soudcem Landisem večera Viktoru L. Bergerovi z Milwaukee, jenž nevládně zvolen byl kongresníkem, a čtyřem jiným socialistickým vědci, kteří ve své konečné obhajobě se snažili vyhlásiti jako by byli největšími neškodnými v historii. Pět těchto mužů, uvězněných ze spiknutí k poskožování provádění zákona o povinné vojenské povinnosti a porušení zákona o spouzdání, získalo propuštění na záruku v obnosu \$25,000 od sudího Alsehulera a všichni prohlásili, že se odvolají až k nejvyššímu soudu Spojených Států, bude-li třeba.

Vedle Bergera, vydavatele časopisu Milwaukee Leader, odsouzeni byli: Rev. Irwin St. John Tucker, přednášec a spisovatel; A. Germer, národní sekretář socialistické strany; J. Louis Engdahl, redaktor časopisu American Socialist, a William F. Kruse, předseda ligy socialistické mládeže generace.

Berger a čtyři jeho společníci použili výhody obvyklého dotazu soudece, mají-li co říci, než rozsudek bude vyneseno, a Berger četl prohlášení psané na psacím stroji i o obhajobě asi 2,000 slov, se slzami v očích. Prohlásil, že nebyl překvapen nad odsouzením, ale že jeho uvěznění je porušením konstituce.

Republikáni útočí na svaz národů v spolkovém kongresu

Washington, D. C., 21. února. — Navrhovaná ústava svazu národů byla ostře kritizována v obou dnech kongresu večera i předevčírem. Senátor Poindexter z Washingtonu zahájil debatu tři hodiny trvající řečí, v které prohlásil, že ústava svazu národů je v rozporu s konstitucí Spojených Států, a znamená nejenom vydatí americké svrchovanosti evropským národům, ale také upuštění od Monroeovy doktriny. Prohlásil dále, že plán svazu národů obsahuje "obrovské břemeno zaplétajících aliancí" a v jeho důsledku dojde prý spíše k vyvolávání nových válek, než aby bylo jim zabráněno. Mluvě o prezidentově žádosti o odložení debaty o této věci, prohlásil Poindexter, že záležitost tato je příliš vážná a důležitá, než aby bylo odkládáno s jednáním o ní. Také senátor Reed z Missouri kritizoval ústavu a mnoho jiných senátorů k debatě se připojilo. V domě zástupců kongresník Fess z Ohia, předseda republikánského kampaňního výboru, v pečlivě připravené řeči projednával článěk za článkem navrhované ústavy a odsuzoval ostře celou, poně-vadž poškozujíc prý svrchovanost Spojených Států a je plna nevítaných možností.

Šest milionů automobilů je v zemi

Washington, D. C., 21. února. — Téměř šest milionů automobilů se nachází ve Spojených Státech, jak vychází na jevo z registrace automobilů v různých státech, jež byly shrnuty statistickou úřadovnou. Dne 1. ledna, 1919, bylo v zemi 5,945,442 automobilů. Rok před tím bylo automobilů o maličko méně než pět milionů. Příbytek automobilů během roku přes vysoké ceny a různá omezení byl celý milion. Na prvním místě se nachází New York, kde je 463,000 automobilů. Na druhém je Ohio, na třetím Illinois, na čtvrtém jest Pennsylvania a na pátém Iowa.

Osm německých lodí pro dopravu vojska

Washington, D. C., 22. února. — Informace, že osm německých parolodí, počítaje v to Imperator, bylo dáno Spojeným Státům k dopravě vojska z Francie. Všechny tyto lodě, jež nacházejí se v Hamburgu, byly podroběny prohlídce a shledány v dobrém stavu, takže jsou připraveny pro okamžitou službu. Po lodích těchto bude možno poslati 50,000—60,000 amerických vojáků z Evropy každého měsíce.

BULHARSKO PRODELAVA VELKOU POLITICKOU KRISÍ

Přes to ale v zemi panuje krajně uspokojuv pořádek a klid.

Sofie, 23. února. — Bulharsko nálezá se ve sporné politické krise, k jejíž řešení bude třeba velké opatrnosti. Země musí provesti úkvalaci vojenské a politické pohrony, jako i špatně důsledky osobního režimu krále Ferdinandu, který trval po nějakých dvacet pět let.

Bulharsko musí obnoviti svoji postoi se zbraními, s nimiž se zmpřátřilo, a provesti moudré opravy a povoliti rozsáhlé koncese, aby zabránilo vzrůstu radikálnímu mezi obyvateřtvem. Sedláčská spolupráce všech politických stran je důkazem jejich úprinné snůhy po opatrném jednání se situací.

Země má nyní koalici vlády. Kabinete je složen ze zástupců šesti různých stran. Je to již třetí kabineteční změna od minulého června a každá změna znamenala zvýšení počtu stran, zastoupených ve vláde. V Bulharsku je velké množství stran a v parlamentě samotném je zastoupeno nějakých dvacet faek.

Bulharsko učinilo opatrnostní opatření proti vnitřnímu nepokoju tím, že povoluje projednávání všech otázek v parlamentě a nezavádí diktátorství, jež jisté mělo by v důsledku pouliční demonstace anebo jiné útvary sociálního povstání. Zemi se dýše volněji v nepřítomnosti Ferdinandu, přes to, že je obsazena vojskem spojen-ců.

Starý parlament ponechán byl v činnosti, tak aby se předešlo agitaci, jež vždy provází národní volby. Premier Radoslav, na kterého bylo pohlíženo jako na loutku Německa, nemíval nikdy více než maličkou většinu a k té dopomáhali mu Turci, kteří v Bulharsku mají rovná práva s Bulhary.

Od Ferdinandova odjezdu spofádáné chování lidu bylo v ostrém kontrastu se situací, převládající v Rusku. To vysvětluje se tím, že v Bulharsku je skutečně demokracie a byl položen základ pro lidovou spokojenost. Půda je rovnoměrně rozdělena, podniky ve veřejnosti sloužící jsou v kontrole státu a rovná a přímé právo hlasovací je zavedeno od utvoření státu.

Německé dělnictvo připravuje revoluci

Výmar, 21. února. — Skutečná revoluce hrozí vypuknouti v Německu každé chvíli. Tato revoluce nebude mít podklad politický, nýbrž hospodářský, a jest organizována dělníky samotnými. Po tři poslední dny delegáti rady dělníků v oblasti Essenu předkládali ultimata německému kabinetu. V těchto se žádá: Socialisace průmyslu. Minimální mzda vyšší nežli nynější maximální. Uznání všech dělnických rad. Zrušení kapitalismu. Tento program dělnický hranicí s komunistem, ale dělnice vyslovili se proti násilným metodám, leč by se toho jevila naprostá potřeba. Více jak polovina členů kabinetu vyjednává nyní se zástupci dělníků, jimž v čele stojí Theodore Will z Essenu. Kancelář Scheidemann snaží se docílit kompromis a slibuje socialisaci průmyslu v době co možno nejbližší, ale to dělníky neuspokojuje. Dělnice používají každého okamžiku odkladu k rozšíření své organizace, zvýšení zásob a agitují mezi vojskem, aby nepostavilo se proti dělnictvu, až k povstání dojde. — Will, vůdce dělníků, prohlašuje, že dělnictvo je proti násilným metodám. Prohlašuje, že jeho organizace nesestává ze Spartakovců ani komunistů, nýbrž dělníků, kteří přejí si zlepšiti svůj úděl.

Vojáci prohlásili Adlera presidentem německého Rakouska

Londýn, 22. února. — Dr. Bed-fielh Adler, který usmrtil premiéra Stuergerka ve Vídni v roce 1916, byl proklamován presidentem německé rakonské republiky vojskem, jež shromáždilo se před radnici, dle zpráv z Vídně, zaslaných Exchange telegrafickou společností.

VÁŽNĚ PŘEKÁSKY NÁRODNÍ PROHIBICE

Prohibice síce jásají nati dbytnými vítězství, je byl ústavni dohodak přijat, ale přesto jen se vyskytují známky, že nejsou si své věci úplně jisti. Prohibice otázka prodělala velké změny. Z dřívější otázky místní pomocníku během let vzrostala na otázku okresní, pak celostátní a konečně na otázku celé země jako neslíhého celku se týkající. Ale nyní se objevilo cosí, s čím prohibice občanství naprosto nepočítali a čeho se lekají. Otázka prohibice ve Spojených Státech se stala náhle otázkou mezinárodní, skoro světovou. Kdyby to bylo ve prospěch její, jásali by její zastanci. Ale vyskytl se balvan, který hrozí, že zavadením o něj rozsepne se kolo prohibice vozu a jeho vodní káň spadne a kdoli v, nedostane-li trhlínu a voda z ní zase neutíče.

Tiskem proběhla zpráva z Washingtonu, dle které zakročila v prohibici otázce britická vláda v washingtonské. Britické vládě patří plně uznání, že vždy a za každých okolností zárlivým zrakem střeží zájmy svých obehodníků a svého lidu. Britická vláda upozornila Washington způsobem velice zdvořilým, ale při tom zároveň jasným a důrazným, že má také právo promluvit slovíčko do zavadení prohibice ve Spojených Státech prostřednictvím ústavního dodatku. Ne snad, že by si osoboval právo předpisovati Spojeným Státům, co ve svých hranicích smějí, nebo nesmějí činiti. Ani v nejmenším! — Upozornila však, že Spojené Státy ve svém úmyslu smějí činiti co jest jim libo — dokud to neškodí britickým zájmům, čili, jinými slovy řečeno, pokud by tím třeba i jen jediný britický občan utrpěl. Tomu však (že!) tak jest v otázce prohibice, která poškozuj zájmy britických občanů a musí to býti dbáno dle zásad mezinárodního práva.

Na tohle vyvalili ovšem prohibice oči jako zaje na nový snůh. Nevěřili ani svým očím, že by mohla britická vláda cos podobného požadovati. Ale ke svému ještě většímu úžasu se přesvědčili, že britický požadavek spočívá na náramně zdravém podkladu a protože do mezinárodního práva nemají na štěstí co mluvit, anebo o něm rozhodovati prohibice baby v sukničích i kalhotech, není divu, že se jejich zmoenil úděs, když se podívali blíž na zuby britickým požadavkům. A ty mluví náramně chladnými číslicemi. Jest v nich poukazováno k tomu, že Britové, jako prozřaví lidé, uložili na nějakých \$150,000,000 tvrdých britických zlatáků do amerických pivo-varských společností a tento kapitál byl by naprosto ztracen, kdyby prohibice vešla v platnost v takovém rozsahu, jak si toho její zastanci přejí. Proto by britická vláda dříve, než bude pozdě, zdvořile upozorňuje vládu amerikou, že tato britičtí kapitalisté za každých okolností musí býti odškodněni za ztrátu, kterou tím utrpí.

A protože prý americká vláda se chystá prostřednictvím vhodných zákonitých opatření zničiti pivo-varský průmysl ve smyslu prohibiceho dodatku, není prý praždně no pochybnosti o její zodpovědnosti za to a její povinnosti k pře-vezti závazku k náhradě.

O správnosti tohoto požadavku nemůže míti nikdo nejmenší pochybnosti a prohibice o tom také nikterak nepochybují. "Ostatně by třeba obětivali nějakého půl druhého sta milionů dolarů miliard — ovšem ne z vlastních, nýbrž z poplatnických kapes — aby se zbavili tohoto trau. Jenže má více náramně veliký hásek. Když se dostane náhrady za zničený pivo-varský průmysl kapitalistům britickým — a té se jim dostane, protože vláda britická od své zvořilé, ale při tom důrazné žádosti neupustí, musí se náhrady za zničený majetek dostati také kapitalistům amerikým, majícím v pivo-varském průmyslu uložený kapitál. A když se jim náhrady dostane, není sni nejmenší pochyby, že se přihlásí k slovu i ti, jejich průmysl pivo-varský byl již zničen prohibiceho zákony státními. Neboť není ani nejmenší pochyby, že musí býti měřeno každému stejně. Účet poroste závratně a nechybně tvrzením, že dosáhne miliardových obnosů.

Tím bude před oči amerikého lidu postavena otázka, zda chce či nechce sáhnutí do kapsy a zaplatiti tím, kdož jsou majiteli podniků, jejich celkový kapitál možno snadně přičíst na tisíce milionů. A ry ti, kdož si ho vyutíli.

Kašel v února

zrovna tak, jako kdykoliv v roce, vyřibě ustupuje, jestliže se dá na to, aby se léčení vedlo správně hned v začátku. A to nikdy neochybne, vložte-li pinou dávku v tek, který jest jít od roku 1891 všeobecně znám jako vyřibě tek proti kašli. Jest to

Severiv

Balsam pro plíce

(Severiv's Balsam for Lungs). Jest na prodej v lékárnách a proto je snadno a rychle všude koupit, kdekoliv jej potřebujete. Máte doma láhev tohoto léku stále po ruce. Jest to ochrana proti kašli, astmu, chrapotnosti, bolestivosti hrdla a křečovitému záškrtu. Zkuste je ještě dnes. Ceny 25 a 50 centů.

W. F. SEVERA CO
CEDAR RAPIDS, IOWA

Je nejen platiti, nýbrž i na daně ročné ztraceti příjem nějakých \$500,000,000, který měla pokladna spolková z daní z piva. Americký lid nese již poplatní břímě, které by se mu bylo zdávalo v dřívějších dobách nemožností. O celé desítky miliard se zvýšil národní dluh. Z těch desítek miliard nutno platiti úroky, které dostihují již nyní výše jedné miliardy ročně. A ještě k tomu má zaplatiti další miliardu — aby vyhověno bylo přání prohibiceho a zavadení prohibice ústavním dodatkem.

To není však ještě všechno. V Kalifornii jsou obrovské vinice, jež jsou majetkem italských společností. A italská vláda také již prohlásila, že hodlá následovati příkladu Britanie a domáhati se pro své příslušky náhrady v případě prohibice a zničení vlnářského průmyslu, pokud by na něm měli zájem italské kapitalisté. Do stane-li se náhrady italským kapitalistům za zničení jejich závodů musí se dostati náhrady i amerikým vlnářským podnikům nejen v Kalifornii, ale i v celých Spojených Státech. Počítáni nastane znovu a je otázku lebec zodpověditelnou, rovná-li se vlnářský průmysl svoji cenou pivo-varskému. Nebudeme daleko od pravdy, řekneme-li, že se mu rovná, nepřevyšuje-li jej dokonce.

Konečně pak zbývá otázka, zdá se nepřihlásí potom ke slovu průmysl lihovarský, čili kořalovací, možno vzíti na to jed, že ano. — Bude nutno dále počítati a klopit náhrady a budou-li účty tohoto druhu někdy vyrovnány, pů-prohibiceho z toho, ale hlavu amerikému lidu hlava kolem, na stane vystrážlivěni z prohibiceho opejoni, lid se ozve a řekne: "Potud — a dost!"

Není ovšem divu, že prohibice cí zrušiti také proti jinému hnutí, včímto se v americké veřejnosti Zmohli se již k obrácenému prostu proti hnutí: "Žádné pivo — žádná práce!" majícímu však účel vyvolání generální stávky dělnictva všeho druhu v příhodných okamžik. Prohibice síce však o mňavují, že tomu zabrání a ulo-spěku jeho účinnosti, obrátí-li se odbor spravedlnosti s požadavkem, aby bylo zakročeno pro "svatokrátčné činnosti, přižiti proti nvedení prohibiceho dodatku k ústavě v platnost. Papírové protesty ovšem pomáhají pramle!"

Zvěsti další se hromadí. Bylo známeno, že tři nejpřednější znatě práva v celých Spojených Státech byli získáni za česlem působení při rozhodování o otázce ústavnosti prohibiceho dodatku před nejvyšším soudem našej zemi"to Charles E. Hughes, guvernér státu New Yorku, Elihu Root, jeden z nejvíce vynikajících spolkových senátorů a Louis M. Shall. Všichni tři požítávají svého věhlasu v právníckém světě že lze s jistotou míti za to, že i případ ten nebyli převzali, kdyby nebyli přesvědčeni o možnosti zvrácení ústavního prohibiceho dodatku. Lze to zejména tvrdit dle odstavee smlouvy, uzavřené Hughesem. Tento muž býval síčlenem nejvyššího spolkového soudu a zavázal se, že vyplaceno je honorář v obnosu \$150,000 vřá kdýby nejvyšší spolkový soud přihlásil dodatky za ústavní. Tepevně přesvědčeni může, kte jest se zákony obeznámen jako v to kdo jiný, buď oprávněn říci, že tyranický prohibiceho dodtek padne a s nim i do velké mry ti, kdož si ho vyutíli.